TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Luokkamoraalista

Jokainen yhteiskuntajärjestys kehittää omat siveyskäsitteensä. Ja luokkayhteiskunnissa on vähintäin kahdenlaista siveyskäsitettä. Riistäjillä on oma siveyskäsitteensä; riistetyillä on toisenlainen.

Historia osottaa epäämättömän selvästi, että aikojen kuluessa sorrettujen siveyskäsitteet ovat muodostuneet vallitseviksi käsitteiksi. Ne jotka ovat taistelleet vääryyttä, sortoa ja oikeudettomuutta vastaan, ovat luonnollisesti aina olleet sorrettuja ja vääryyttä kärsiviä.

Uudelleen ja uudelleen historian kuluessa ovat niin sanotut alemmat luokat opettaneet mailmalle uusia ja parempia siveyskäsitteitä.

Nykyisen järjestelmän aikana on muodostunut uusi sana ilmaisemaan riistetyn luokan halveksumista niitä kohtaan, jotka pettävät sen luokan asian. Riistäjäluokka puolestaan on koettanut kunniasäteillä kirkastaa tämän sanan. Erään suuren yliopison rehtori koetti hiljattain pyhittää sanan, omaksuen sen kunniasanaksi, mutta miljoonien ja yhä miljoonien käsityksessä ei mikään sana sisällä syvempää halveksumisen ajatusta kuin sana "skääppi."

Jos mies ryövätään, kärsii siitä vain yksilö. Jos joku harjottaa juoppoutta, tai on kiintynyt muihin paheisiin, vetelehtii tai laiskottelee, vahingoittaa hän ainoastaan itseään enemmän kuin muita.

Mutta skääppi rikkoo ihmiskuntaa vastaan.

Kun joukko ihmisiä ryhmittyy, keskinäiseti sitoutuen tukemaan toinen toistaan. He taistelevat suuria vastukia vastaan parempien elinehtojen saamiseksi itselleen ja perheilleen. Uhrautuvaisuudella, kärsivällisyydellä he ahertelevat järjestääkseen työläisiä ja kohotaakseen koko työväenluokan tilaa yleensä. Tämä taistelu on ihmiskunnan kehitykselle yhtä tärkeätä kuin mikään taistelu konsanaan on ollut. Mitä he itselleen vaativat, siitä hyötyy koko ihmiskunta. Ei mikään olio ole niin kurja ja halpa, että hän jäisi osattomaksi tämän taistelun tuloksista.

Tämän taistelun käydessä, toiset, jotka kärsivät samaa kurjuutta ja sortoa, astuvat avustamaan riistäjiä sorron jatkamiseksi. Juudaksen osaa vieden, he pettävät pyöveliille oman luokkansa jäseniä.

Työläisenä "skääppi" hyötyy toisten työläisten kanssa sikäli kuin työväki taistelullaan jotain saavuttaa. Kun palkat kohoavat, työtunnit lyhenevät, koneita varustetaan suojuksilla, tehtaita saadaan terveydelle turvalliseksi, kaivannot turvallisiksi, niin hyötyy siitä myöskin skääppi. Mutta tämä hyöty tulee hänelle kuin pennit hiipivälle varkaalle.

Onneksi ani harvat todelliset työläiset rupeavat enää nykypäivinä skääppeiksi. Lakonrikkureiksi täytyy enimmäkseen värvätä salapoliseja, entisiä rikosvankeja ja muita hylkiöitä. Suurkaupunkien luolista, paheidenpesistä ja kaukaisten seutujen tietämättömistä aineksista kuten etelävaltioiden neekereitä, värvätään pennittömiä hylkiöitä ja lähetetään rikkureina ympäri maata nauttimaan hetkellisesti suurempaa palkkaa toisten taistelevien työläisten kustannuksella.

Ajattelevalle tämä seikka on ehkä lohdullisin seikka työväen taistelussa. Se todistaa, että arvonsa tunteva työläinen vastenmielisesti hylkää taistelutoverinsa ja astuu vihollisen rintamaan.

AVOMIELINEN KOLTSHAKILAINEN LÄHTARIPÄÄLLIKKÖ

Bolshevikkien julmuus on ollut sovittu käsite länsimaiden kaikissa niissä piireissä, joissa pannaan painoa porvarillisten ja sosialidemokraattisten lehtien huijauskirjoituksille. Mutta niinpä ovatkin kaiken maailman povarillismieliset kynänkitkuttajat, Sasu Punasesta alkaen viimeisimpään maailmanlehden ammattivalehtelijaan asti, antaneet aivan yliluonnollisia näytteitä julkeasta kekseliäisyydestään sommitellessaan kauhu-uutisia neuvostovallan mailta. Miten hävitetäänkään siellä sukupuuttoon kelpo porvaristoa! Miten kidutetaan ja vainotaan "veljiämme sosialidemokraatteja"!

Ja totta onkin, että Venäjän proletariaatin on täytynyt ottaa lujasti kiinni niistä, jotka ovat useamman kuin kerran pettäneet sen.

Mutta etteivät he ankaruuden tiellä millään tavoin ole kyenneet vaarantamaan valkoisten ennätyksiä, siitä on länsimaiden työväestö ollut koko ajan selvillä. Suorien ja ystävyyttä teeskentelevien vihollisten panettelu on ollut siksi kouaantuvaa, ettei työväestö ole voinut panna siihen luottamustaan. Ei semminkään, kun tavantakaa on saatu tietoja julmuuksista, joita työläis- Venäjää kuristaneet eri valkoiset leirit vuoronsa perään ovt harjoittaneet, ja joiden veroisia eivät edes Neuvosto- Venäjän parjaajat ole uhristaan keksineet.

Merkillisintä näiden valkojulmuuksien tiedoksitulemisessa on se, että siitä ovat tyhjentävimmin pitäneet huolta itse erinäiset valkoiset pääjehut jotka valtansa kukistettua ovat syystä tai toisesta pitäneet parhaana puhua suunsa puhtaaksi — tietysti ammattitovereidensa kustannuksella.

Viimeksi on tälläisen karhunpalveluksen kaikkien maiden povaristolle ja näiden oikeillekäsille, oikeistososialidemokraateille, tehnyt ruotsalainen. "kenraalimajuri" *Thord Gray*, joka aikansa taisteltuaan kaikkialla kaikkien puolesta ja kaikkia vastaan, myi kalpansa Koltshakille taistellen tämän riveissä bolshevikkeja vastaan. Koltshakin vallan romahdettua joutui hän bolshevikkien vangiksi, mutta pääsi näiden ylenpalttisen hyvänahkaisuuden takia vapaaksi, ja on nyt palannut kotimaahansa kertoakseen siellä mielenkiintoisista asioista.

Koltshakin valta romahti, kertoo tämä valkoinen päällikkö, lukuunottamatta bolshevikkien sotaliikettä, sen takia, että sen pylväinä oli kaikkein mustimmat tsaaristiset upseerit, joissa ei täysin kelvottomia ollut vähempää kuin 90 prosenttia ja joiden mielityönä oli väestön alituinen nylkeminen ja ryöstäminen, mutta eritoten työväenluokan vainoaminen. "Meidän upseeriemme ja eräiden sotilasten siviiliväestöön kohdistuva väkivalta oli suoraan sanoen häpeällistä. Meidän joukkomme harhaili pakoretkellä pitkin maanteitä herättäen koko väestön vihan rosvoamalla sen omaisuutta. Hevosia, vaunuja, elintarpeita y. m. otettiin pistimillä tai revolverillä uhaten ilman mitään korvausta. Monesti kuulin puhuttavan nuorista tytöistä, jotka, riistettiin vanhemmiltaan ja viskattiin upseerien vaunuihin. Kyllästyttyään heihin luovuttivat upseerit nuo onnettomat sotilaille. Kylien asukkaita tapettiin tuhansittain villiintyneet ja monarkistit polttivat toisin paikoin kokonaisia kyliä ja hävittivät väestön sukupuuttoon, monarkistit, jotka kuvittelivat, että kaikki ihmiset olivat bolshevikeja, kun eivät nämä totelleet heidän käskyjään taikka eivät olleet samaa mieltä kuin he. Semipalatinskin piirissä poltettiin monta kylää vain siksi, että muudan bolshevikki-agitaattori oli ollut yötä jossakin siellä."

Kuvattuaan tähän tapaan valkoisten sivistyksen esitaisteljain vaellusta Siperiassa ja todettuaan, että *yksin koltshakilaiset* tappoivat ihmisiä vähintäin kaksi kertaa niin paljon kuin bolshevikit (ja mitä lisäksi denikiniläiset, judenitshilaiset, wrangelilaiset, englantilaiset, suomalaiset ja kaikki muut valkoiset koplat) lausuu tämä ruotsalainen "kenraalimajuri" seuraavaa:

"Kaksi vuotta sitten oli Venäjän väestön enemmistö aseellisen sekaantumisen puolella, ja olisi liittynyt mihin puolueeseen tahansa bolshevikeja vastaan. Nyt on 90 prosenttia siitä bolshevikeja taikka natsionalisteja (kuten hän mieluummin sanoisi). Poliittisten vastustajien joukkoteloituksia voidaan tuskin kutsua bolshevismiksi, sillä jos niin olisi laita, *olisi Koltshakin hallinta ollut bolshevistisempaa* kuin neuvostovallan hallinta."

Näin varsinainen valkokaartilaispäällikkö. Näin työväenvallan verisimpiin vastustajiin lukeutunut kalvankalistaja, samaan aikaan, kun erinäiset "työväenlehdet" ja näiden halpamaiset toimittajat eivät väsy herjatessaan työväenvaltaa, joka ei ole muuta kuin puolustautunut lukemattomia vihollisia vastaan, joiden julmuuksilla ei todella ole ollut mitään rajoja.

Mutta niinpä sitten täytyykin kivien, sts. itse valkoisten pyöveleiden, puhua hirmutöistään, joista eivät edes he voi enää vaieta.

M. Törmä.

PUUTAVARATEOLLISUUSTYÖLÄISTEN TEHTÄVÄ

Pitkä joululoma luvataan antaa metsissä ja sahamyllyillä työskenteleville työläisille näillä ympäristöillä.

Huono aika on tulossa. Monilla aloilla työnteettäjät ovat julistaneet palkanalennuksen astuvan voimaan vuoden alussa. Työpäivää ollaan niinikään pidentämässä. Entinen tapa teettää työläisillä kymmenen tuntia päivässä, on astumassa käytäntöön. Pitkä ja kaikki voimat uuvuttava raadanta on taas uhkaamassa työläisjoukkoja. Tämä kurja tila on uhkaamassa ennen kaikkea ammattitaidottomia metsä- ja sahalaitostyöläisiä.

Työläisten on valmistauduttava tämän varalta. Ja ainoa mitä voidaan todelliseksi työläisten hyödyksi tehdä ja toimia on järjestäytyminen.

Entisten taistelujen saavutukset ovat luisumassa pois käsistä. Nyt on työläisten valmistauduttava pitämään puoliaan uusia hyökkäyksiä vastaan.

Tässä taistelussa ei riitä joukkokuittaus, ei työmaataistelu, ei korpilakot, eikä mikään noista yksilöluontoisista menettelytavoista. Urakka- ja kappaletyöjärjestelmä ovat tällaisilta joidenkin valistumattomien työläisten ihailemilta taistelutavoilta jo vieneet todellisen pohjan. Kapitalistit sulkevat työpaikat ja pidättävät ruokatavarat kämpiltä jos ei muu auta. Kapitalisteilla on monenmoisia keinoja, joilla ne voivat kukistaa ne, jotka turvautuvat yksilöllisluontoisiin sakkimenetelmiin. Sitäpaitsi työläisten yksilöllisyys, joka on sangen voimakas pintapuolisesti valistumattomien työläisten keskuudessa, jo itsestään tekee mahdottomaksi noille menetelmille perustuvan taistelun. Skääppejä tulee omasta keskuudesta. Omat toverit ryhtyvät urakkatöihin. Niin on tapahtunut viime vuosinakin, jolloin on ollut teollisuuden nousukausi ja niin tapahtuu sitäkin enemmän teollisuuden laskukaudella.

Missään niellä missä työläisillä ovat voimakkaat uniot, eivät työläiset rakenna taisteluaan yksilöllisluontoiselle menettelytavoille. Ne turvautuvat kaikkialla joukkoonsa, joukkosolidarisuuteensa ja yksimieliseen esiintymiseensä. Sellainen on vain mahdollista järjestäytymisen kautta. Mikään ei korvaa hyvää ja suurta järjestöä. Mikään ei sitä voi musertaa. Varsinkin raaka-ainetuotannossa työskentelevät työläiset elävät nyt sellaisessa etsikkoajassa, että heidän tärkein tehtävänä olisi nyt yhtyä unioonsa ja rakentaa unionsa tarkoituksenmukaiseksi. Ilman sitä joutuvat työläiset täydellisesti puutavaraparoonien armoille.

YHTEISKUNNALLINEN EDISTYSTAISTELU

Sorrettu luokka on jokaisen luokkavastakohdalle perustuvan yhteiskunnan elinehto. Sorretun luokan vapautus merkitsee siis välttämättömästi uuden yhteiskunnan luomista. Jotta sorrettu luokka voisi vapautua on ollut saavutettava kehitysaste, jolloin jo kehittyneet tuotantovoimat ja vallitsevat yhteiskunnalliset laitokset eivät enää voi olla toistensa rinnalla. Kaikista tuotantovälineistä on suurin tuotantovoima vallankumouksellinen luokka itse. Vallankumouksellisten ainesten järjestäytyminen luokkana edellyttää, että ovat valmistuneet kaikki ne tuotantovoimat, jotka ylipäänsä ovat voineet kehittyä vanhan yhteiskunnan helmassa.

Merkitseekö tämä sitä, että vanhan yhteiskunnan kukistumisen jälkeen on oleva uusi luokkavalta, jonka huippuna on uusi valtiollinen valta? Ei.

Työväenluokan vapautuksen edellytys on ylipäänsä luokkien poistaminen, kuten kolmannen säädyn, porvarillisen järjestyksen, vapautuksen edellytyksenä oli säätyjen poistaminen.

Työtätekevä luokka on kehityksen kuluessa asettava vanhan porvarillisen yhteiskunnan tilalle yhteenliittymän, joka sulkee pois luokat vastakohtineen, eikä enää tule olemaan varsinaista valtiollista valtaa, koska juuri valtiollinen valta on porvarillisessa yhteiskunnassa vallitsevan luokkavastakohdan ilmaus.

Ja nyt on vastakohta proletariaatin ja porvariston välillä luokan taistelua luokkaa vastaan, taistelua joka korkeimpaan huippuunsa kohotettuna merkitsee kokonaista yhteiskunnallista kumousta.

Älköön sanottako, että yhteiskunnalinen liike sulkee pois poliittisen. Ei ole poliittista liikettä, joka samalla ei olisi yhteiskunnallinenkin.

Vain sellaisen asiain tilan vallitsessa, jossa ei enää ole luokkia eikä luokkavastakohtaa, lakkaavat yhteiskunnalliset kehitykset (evolutionit) olemasta valtiollisia vallankumouksia (revolutioneja). Siihen asti on jokaisen yleisen yhteiskunnan uudistuksen aattona yhteiskuntatieteen viimeinen sana aina oleva:

"Taistelu elämästä tai kuolema; tai olemattomuus. Niin on kysymys kiertämättömästi asettettu." — Marxin kirjan "Filosofian kurjuus" (1847) loppulause.

Superior, Wyo.

Kaameita kaivosmurhia Superiossa. Keskiviikkona, marraskuun 24 pnä kuoli kreikkalainen Frakis Kladama Premier kaivoskomppanian kaivoksessa. Kladama oli työssä kaivosaukossa. Nostokoneen nostaissa vaunuja ylös, irtaantui kolme vaunua, jotka lähtivät huimaa vauhtia alas. Vainaja luullen kaikkien vaunujen tulevan takaisin, antoi pysähdysmerkit, vaan samalla irtaantuneet vaunut ruhjoivat hänet allensa kulettaen jonkun matkaa alas. Hän eli joitakin minutteja tapauksen jälkeen. Vainaja oli yksinäinen mies, iältään 27 vuotias. Hänellä on kolme veljeä täällä.

Lauantaina marrask. 17 p. jäi italialainen A. Willatti katosta putoavien kivien alle U. P. Coal Co:n B kaivoksessa. Kaksi tuntia myöhemmin hän kuoli tohtorin konttorissa. Vainaja oli yksinäinen, noin 40 ikäinen.

Lauantaina marrask. 27 p. jäi italialainen nuorukainen (nimeä en tiedä) katosta putoavan kiven alle samassa kaivannossa. Maanantaiaamuna hän kuoli Rock Springs'in sairaalassa. Iältään oli hän 17-vuotias. Isänsä hommasi hänet kuusi viikkoa sitten vanhastamaasta tänne. Täällä hän joutui tällaisen kamalan tapaturman uhriksi.

Perjantaina marrask. 19 p:nä jäi John Raunio katosta putoavan kiven alle, loukkaantuen lievemmin! Kivi oli ainakin 10 tonnin painoinen, vaan jokin sattuma suojeli ettei pahemmin murskaantunut. Ottaa jonkun aikaa ennenkuin hän tulee ennalleen.

Samana päivänä loukkaantui suomalainen Mikko Teevi, joutuen vaunun ja "timperin" väliin. Ottaa jonkun aikaa ennenkuin hän pystyy [illegible]hön.

Useampana syksynä täällä [illegible] miehiä. Tuntuu ihmeelliseltä, [illegible]mistä johtuu se, että useimmat [illegible]vosmurhat sattuvat loka-, ja marraskuun aikana.

Suomalaisia on paikkakunnalle [illegible]punut nykyään idästä jos länn[illegible]kin. Tähän asti täällä on ollut [illegible]talainen työhön pääsy, vaan mah[illegible]lisesti pian huononee sentähden [illegible] yleisesti kaikki teollisuusalat alk[illegible] käydä pienellä voimalla, joten kivi[illegible]len käyttö myöskin vähenee.

Union kirjuri lähtenyt pötkim[illegible]. Marraskuun alussa oli uuden lok[illegible] kirjuri lähtenyt paikkakunnalta [illegible]dettuaan ensin rahaksi noin $1[illegible] edestä väärennettyjä vekseleitä. [illegible]ta Uusio joutuu kärsimään. Sa[illegible] lokalin puheenjohtaja oli myöskä[illegible] lottanut kavallussuunnitelmansa, [illegible] ei kerinnyt saada kuin $50 ennen[illegible] huomattiin. Mies menetti "jopa[illegible] ja joutui maksamaan rahat taka[illegible]

Paikkakuntalaise[illegible]

Kalama, Wash.

Rusetti- ja tanssi-iltama marr[illegible] 20 p. onnistui koko hyvin. Yh[illegible] tulos oli $27.45. Henkinen ohje[illegible] — ikävä kyllä — oli jäänyt hy[illegible] vähiin. Eipä sillä etteikö olisi j[illegible]kin ohjelmaa sinne saatu, mutta [illegible] oli siinä, että meille oli aikaisem[illegible] luvattu tänne puhuja ylämaini[illegible]illaksi ja sitten myöhemmin pe[illegible]tettu. Taas toveri Leinon tulos[illegible] ollut silloin vielä mitään tie[illegible] Näin ollen ohjelman kerääjät k[illegible]vat parhaaksi jättää henkisen o[illegible]man toistaiseksi.

Tov. Leino kumminkin piti hy[illegible] puheen, tehden selkoa päivän [illegible]keimmistä kysymyksistä kuten [illegible]ropan nykyisestä tilanteesta, [illegible] meille näyttääkin hyvin lupaav[illegible] y. m. semmoista. Sitten Mrs. He[illegible] lauloi laulun. Lopuksi yleisö [illegible] Kansainvälisen. Sitten alkoi r[illegible]tien myynti ja yleinen tanssi.

Osastomme kokouksessa t. k. [illegible] oli keskusteltavana useita eri a[illegible]ta, joista mainitsen vain tärkeim[illegible] — Osastomme yksimielisesti hy[illegible]syi John Oravaisen edustajaksi [illegible]jestömme edustajakokoukseen. D[illegible]tettiin C. Linder alueen edustaj[illegible] kokoukseen. — Iltamatuloista luov[illegible]tiin $10.00 Karjalan Työkomm[illegible] hyväksi. — Joulujuhlaa pääte[illegible]viettää jouluk. 25 p., koska kouh[illegible] silla on illanvietto aattoiltana. P[illegible]ka juhlan pidolle valitaan ens[illegible] kouksessa. Ohjelman kerääjät [illegible]littiin myös tulevaa juhlaa varte[illegible]

Matti Thompson, joka möi m[illegible] Mr. Wirenfukselle joku aika sit[illegible] on ottanut uuden, 160 eekkerin [illegible] tilan, kaksi mailia ulkopuolelta [illegible]laman. Sepä se on suomalaise[illegible]pa, kun hän saa toisen paikan [illegible] makuntoon, niin hän ostaa u[illegible] korven raivattavakseen. — J[illegible] Kustaa.

KARJALAN KOMMUUNIN VALLANKUMOUSKOMITEAN TRIBUNAALI

HELSINKI. — Päätöksellään [illegible] Karjalan vallankumouskomitea [illegible]rännyt vallankumoustribunaalin [illegible]heenjohtajaksi Kudshijeffin, jäse[illegible]si Chotinin ja varajäseneksi Ni[illegible]nin.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Historialline nneuvostokokous

"Daily Heraldin" Saksan-kirjeenvaihtaja Philips Price, ilmottaa lehdelleen, että Saksan työläisten neuvostojen kongressi päättyi viime viikolla. Viimeinen päivä käytettiin keskusteluun työläisten neuvostojen ja ammattiyhdistysten välisistä suhteista.

Ammattiyhdistyksen toimeenpanevan komitean nimessä piti suuren puheen Dittmann. Neuvostojen tolminnan täytyy olla tällä hetkellä taloudellinen. Pulan sattuessa köyhälistö käyttää kaikki voimansa musertaakseen kapitalismin vastustuksen. Ammattiyhdistyksillä täytyy olla täydellinen tuotannon valvonta.

Työläisten neuvostojen kommunistisen osaston nimessä arvosteli Broadler Dittmannia, huomauttaen, että oli turhaa ryhtyä tuotantoprosessiin, ja toivoi, että voitto saadaan pelkällä taloudellisella toiminnalla. Työläisten neuvostoilla täytyy siis olla poliittinen valta. Ei riitä, että kootaan tilastoja kapitalistien toiminnasta, mutta oli välttämätöntä musertaa heidän sabotee-rauksensa.

Työläiset ovat nyt voimakkaampia kuin milloinkaan kukistamaan kapitalistisen tuotantoprosessin. Sota oli tämän prosessin osa eikä historiallinen onnettomuus kuten pasifistit väittävät. Viralliset ammattiyhdistykset eivät ottaneet huomioon tätä proletariaatin tietoista nousua, eivätkä huomanneet, että työ ei voi voittaa valtaa tuotannon yli tarttumatta poliittiseen valtaan.

"Mutta hetket ovat vierineet ohi," hän sanoi. "Viitkasteleminen saattaa käydä kohtalokkaaksi. Keskiajan saksalaiset talonpojat nousivat feodaaliherrojansa vastaan, mutta koska heidän voimansa eivät olleet kootut iskemään psykologisella hetkellä, niin koko liike vajpui anarkiaan ja kaaokseen, joka siirsi historian kelloa Keski-Europassa vuosisatoja taaksepäin.

"Älkäämme tehkö samaa erehdystä tänään. Meitä syytetään siitä, että me harjotamme vallankumouksellista liikettä, mutta me olemme realisteja, jotka vaadimme proletariaatin kaikkien voimien yhdistymistä käytännöllisen toimintaan.

"Jos tämä puuttuu, Saksa vaipuu kaaokseen ja anarkian ryöppyihin. Professori Gruber on lausunut, että jos nykyiset olosuhteet jatkuvat, 15,000,000 saksalaista kuolee sukupuuttoon. Tässä ei ole ulospääsyn mahdollisuutta. Joko yksityinen omistus hävitetään ja kapitalismin vampyyrit masennetaan tai muuten me vaivumme yhä syvemmälle rämeikköön. Me emme voi masentaa tätä vampyyriä, ellemme valmistaudu viimeisiä seurauksia varten.

"Ruumiillisten ja henkisten työläisten nimessä," sanoi Morpel, "ilmotetaan tulevaisuudessa kaikki salaiset työt, jotka ovat neuvostojen tiedossa, keskusneuvostoille ja ammattiyhdistyksille." Venäjän ammattiyhdistysten lähetystön nimessä Losowski huomautti siitä yhtäläisyydestä, "mikä vallitsee Saksan nykyisillä oloilla ja Venäjällä Kerenskin aikana." "Venäjän vallankumouksen kokemus," sanoi hän, "oli, että työläisten kontrolli ei ollut kyllä kontrolliin ja sosialisoimiseen kaikilla tavoilla, jopa ei-parlamenttaarisillakin.

Yksi asia on varma. Tämä suuri Saksan 9 miljoonaisen järjestyneen työväen kongressi on osottanut, että on mahdollisuus olemassa yhteistyöhön ruumiillisen ja henkisen työn tekijäin välillä, työttömän ja työtätekevän välillä, neuvostojen ja ammattiyhdistysten välillä. Jos tämä yhtenäinen rintama säilytetään, niin sosialinen vallankumous Saksassa tapahtuu vähillä kärsimyksillä ja kapinoilla.

K. I. kongressi neuvostojen perustamisesta

Työväenluokan neuvostojen perustamisen ajasta ja niiden luonteesta antaa K. I. toisen konressin päätös seuraavia suuntaviivoja:

Työväenedustajain neuvostoja (sovietteja) syntyi ensin Venäjällä vuonna 1905, aikana jolloin vallankumouksellinen liike venäläisten työläisten keskuudessa oli noussut hyvin korkealle. Jo mainittuna vuonna otti Pietarin neuvosto ensimäisen vaistomaisen askeleen vallan vallottamisen tiellä. Pietarin neuvosto oli näihin aikoihin voimakas ainoastaan siinä määrässä kuin oli mahdollisuuksia valtiollisen vallan vallottamiseen. Niin pian kuin tsaarilainen vastavallankumous vahvistui ja työväenliike alkoi vaimeta, hävisi se ylipäänsä olemattomiin, lyhytaikaisen kitumisen jälkeen.

2. Kun vuonna 1916, uuden laajan vallankumouksellisen nousun alussa Venäjällä heräsi ajatus heti perustettavista työläisten neuvostoista, varotti bolshevikipuolue heti perustamasta neuvostoja ja neuvoi niitä perustamaan vasta sillä hetkellä, jolloin vallankumous oli jo alkanut ja välitön taistelu vallasta oli tullut päiväjärjestykseen.

3. Vuoden 1917 vallankumouksen alussa muuttuivat työläisten edustajain neuvostot Venäjällä heti työläisten ja sotilaiden edustajain neuvostoiksi, vetivät vaikutusvaltansa piiriin mitä laajimmat kansanjoukot ja saavuttivat äkkiä suunnattoman arvovallan, sillä todellinen valta oli heidän puolellaan ja heidän käsissään. Mutta kun vapaamielinen porvaristo tointui ensimäisen vallankumouksellisen iskun tuottamasta hämmästyksestä ja kun sosialistipetturit ja sosialivallankumoukselliset ja menshevikit, auttoivat Venäjän porvaristoa ottamaan vallan käsiinsä, alkoi neuvostojen merkitys heikentyä. Vasta heinäkuun 1917 tapahtumain jälkeen ja vasta Kornilovin vastavallankumouksellisen retken haaksirikon jälkeen, kun laajat kansanjoukot alkoivat liikehtiä ja kun vastavallankumouksellisen porvarillis-kompromissoivan hallituksen sortuminen alkoi tulla nopeasti kehittyväksi, alkoivat työläisten neuvostot jälleen kukoistaa ja saavuttivat pian sen jälkeen ratkaisevan merkityksen maassa.

4. Saksan ja Itävallan vallankumousten historia osotti samaa. Kun laajat työläisjoukot nousivat, kun vallankumouksen aalto nousi erittäin korkealle ja kun Hohenzollernin ja Hapsburgin monarkiain jätteet pyyhkäistiin pois, syntyi Saksassa ja Itävallassa luonnon välttämättömyyden pakosta työläisten ja sotilaiden neuvostoja. Ensi aikoina oli todellinen valta niiden puolella ja neuvostot olivat hyvällä alulla tulla todelliseksi vallaksi. Mutta kun valta siirtyi porvaristolle ja vastavallankumouksellisille sosialidemokraateille, historiallisten asianhaarojen sarjan seurauksena, alkoivat neuvostot herpaantua ja kutistuivat olemattomiin. Kapp-Lyttwitzin epäonnistuneen vastavallankumouksellisen ryömäkän päivinä alkoivat neuvostot Saksassa uudelleen herätä henkiin joiksikin päiviksi, mutta niin pian kuin taistelu uudelleen päättyi porvariston ja sosialipetturien voitolla, vajpuivat neuvostot uneen, tehtyään yrityksen kohottaa päätään.

5. Esitetyt tosiasiat osottavat, että neuvostojen perustamiseksi vaaditaan määrättyjä edellytyksiä. Työläisten neuvostoja tulee järjestää ja muuttaa niitä työläisten ja sotilaiden edustajain neuvostoiksi vain seuraavain kolmen edellytyksen ollessa olemassa:

a) vallankumouksellinen joukkonousu laajojen työläismiesten ja naisten piireissä, sotilaitten ja työtätekevien nousu yleensä;

b) sellainen taloudellisen ja poliittisen kriisin kärjistyminen, että valta alkaa liukua entisen hallituksen käsistä;

c) kun huomattavat kansankerrosten rivit ja kaikki kommunistisen puolueen riveissä olevat ovat kypsyneet valmiiksi tositeolla alkamaan ratkaisevan, järjestelmällisen ja suunnitelmanmukaisen taistelun vallasta.

6. Näiden edellytyksien puutteessa voivat ja tuleekin kommunistien tehdä uutterasti ja järjestelmällisesti propagandaa neuvostoaatteen puolesta, tehdä se suosituksi joukkojen keskuudessa, todistaa kansan laajimmille kerroksille, että neuvostot ovat ainoa tarkotuksenmukainen valtion muoto ylimenokaudella kommunismiin. Mutta välitön neuvostojen järjestäminen ylläesitettyjen edellytyksien puuttuessa on mahdotonta.

7. Saksan sosialipetturien yritys liittää neuvostot yleiseen porvarillis-demokraattiseen perustuslakiin osottautuu asiallisesti työväenasian pettämiseksi ja työläisten harhaanjohtamiseksi. Sillä todelliset neuvostot ovat mahdollisia ainoastaan valtiojärjestön muotona, joka astuu porvarillisen demokratian tilalle, ja joka murskaa porvarillisen demokratian, asettaen sen tilalle työläisten diktatuurin.

8. Riippumattomain oikeiston johtajain (Hilferdingin, Kautskin y.m.) propaganda, joka pyrkii todistamaan että on mahdollista yhdistää "neuvostojärjestelmä" porvarilliseen kansalliskokoukseen, merkitsee joko täydellistä proletaarisen vallankumouksen kehityksen lakien ymmärtämisen puutetta tai tietoista työväenluokan harhaanjohtamista. Neuvostot merkitsevät köyhälistön diktatuuria. Kansalliskokous merkitsee porvariston diktatuuria. On mahdotonta yhdistää työläisten diktatuuria porvariston diktatuuriin ja niitä keskenään sovittaa.

9. Erinäisten kommunististen ryhmäin yritykset Ranskassa, Italiassa, Amerikassa ja Englannissa neuvostojen perustamiseksi, jotka eivät käsitä laajoja työläisjoukkoja, eivätkä siis kykene ryhtymään välittömään taisteluun vallasta, vain vahingoittavat todellisen neuvostovallankumouksen valmistelevaa työtä. Tämäntapaiset keinotekoiset, kasvihuonemaiset "neuvostot" muuttuvat parhaimmassa tapauksessa pieniksi neuvostovaltaa suosiviksi propagandayhdistymiksi, pahimmassa tapauksessa saattavat nämä epäonnistuneet "neuvostot" vain vahingoittaa neuvostoaatetta laajojen kansankerrosten silmissä.

10. Neuvostot ovat mahdotonta ilman vallankumousta. Neuvostoman proletaarista vallankumous muuttuvat välttämättömästi neuvostojen irvikuviksi. Todelliset jokojen neuvostot ilmenevät historiallisesti määrättynä köyhälistön diktatuurin muotona. Kaikkien vältömäin ja vakavain neuvostovallankannattajain tulee tarkasti tutkia neuvostoaatetta ja sitä lakkaamatta joukoille esittää, mutta heidän tä[illegible] ryhtyä välittömään neuvostojen [illegible]teuttamiseen vain silloin kun e[illegible] esitetyt edellytykset ovat olem[illegible]

Kolmiliitto

Tällä nimityksellä tunnetaan E[illegible]lannissa mahtavan kolmen engl[illegible]laisen työläisfederationin liit[illegible] Rautatieläisten federationi, merim[illegible]ten ja satamatyöläisten federat[illegible] sekä vuorityöläisten federationi (K[illegible]vostyöläiset). Nämä kolme järjes[illegible] muodostavat sen rungon, johon [illegible]rustuu koko työväenliike Englann[illegible]sa, etenkin kun tämä siirtyy t[illegible]lisen taloudellisen taistelun ra[illegible] ulkopuolelle ja asettaa itselleen [illegible]liittiset ja vallankumoukselliset [illegible]tävät. Kolmiliitto ilmenee siis [illegible] työläisten vaikutusvallan keskit[illegible]na maan poliittiseen elämään — [illegible]kä viime aikaan Englannissa [illegible]netaan "suoran toiminnan" nim[illegible] se merkitsee työtätekevien jou[illegible]jen suoraa ja välitöntä painost[illegible] poliittisiin tapahtumiin vastapai[illegible] toiminnalle hankalan ja aikaan[illegible]neen koneiston — parlamenttari[illegible] — kautta.

Ensimmäinen näistä järjestöist[illegible] rautatieläisten federationi — [illegible] enemmistön, joka mielialaltaan [illegible] vallankumouksellinen ja joka t[illegible] suhteessa seisoo englantilaisen [illegible]väenliikkeen ensi riveissä. Jo v[illegible]na 1919 hyväksyi tämä federat[illegible]